

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 3To/107/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616010346  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1616010346.1

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci obvineného K. C., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti Okresnej prokuratúry Malacky proti uzneseniu Okresného súdu Malacky č. k. 3T/44/2016-149 zo dňa 30.06.2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. októbra 2017 takto

### rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a súdu prvého stupňa sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

### odôvodnenie:

Uznesením zo dňa 30.06.2017 č.k.3T/44/2016- 149 okresný súd rozhodol nasledovne:

I.

„Podľa § 241 ods. 6 Tr. poriadku sa s poukazom na ustanovenie § 220 ods. 1 Tr. poriadku s schvaľuje zmier medzi obvineným K. C., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom Q. ul. č. XXX/X, Z.

a

poškodenou spoločnosťou I. W., s.r.o., so sídlom Z. XX, D., X.: XXXXXXXX, pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak,

že

dňa 27.02.2016 v čase okolo 22.05 h v meste K. na ul. U. č. XX, v herni zv. Z poškodil dotykovú obrazovku na výhernom hracom automate značky K. Q. v č. I. XXXXX, tak že počas hry do nej udrel rukou, v dôsledku čoho praskla, čím spôsobil spoločnosti I. W., s.r.o., so sídlom Z. XX, D. škodu vo výške najmenej 460,- Eur,

pretože

Obvinený nahradil poškodenej spoločnosti škodu vo výške 460,- €, ktorú poškodená spoločnosť požadovala ako náhradu za škodu spôsobenú mu vyššie uvedeným trestným činom. Obvinený zároveň dňa 16.05.2017 zložil na účet Okresného súdu Malacky, č. M. I VS XXXXXXXX peňažnú sumu na všeobecne prospešné účely vo výške 150,- €, vedenú pod položkou D13 1/2017. Uvedená peňažná suma 150,- € bude poukázaná štátu na peňažnú pomoc obetiam trestnej činnosti.

II.

Podľa § 241 ods. 6 Tr. poriadku sa s poukazom na ustanovenie § 220 ods. 1 Tr. poriadku zastavuje.“

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote okresný prokurátor sťažnosť, v ktorej skonštatoval, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje z týchto dôvodov: „Obvinený K. C. sa žalovaného skutku, ktorý je úmyselným trestným činom, dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia pre iný trestný čin. Zároveň bol v čase spáchania skutku aj v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženého mu súdom v Českej republike. U obvineného K. C. sa jedná o osobu so 6 záznamami v Registri trestov a 10 záznamami v evidencii priestupkov.

Ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona v takomto prípade dokonca vylučuje uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody. Napriek tomu, že toto ustanovenie sa nezaobera možnosťou, resp. nemožnosťou uloženia iného druhu trestu, resp. nemožnosťou odklonu, mám za to, že úmyslom zákonodarcu bolo prísnejšie postihnúť páchatel'a trestnej činnosti páchanej v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, kedy by logicky páchatel' mal viesť riadny život a preukázať, že výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný. Obvinenému bola predchádzajúcim podmiennečným odsúdením poskytnutá možnosť nápravy z dôvodu, že tvrdší trestnoprávny postih nebol nevyhnutný. Nepochopiteľným sa v predmetnej trestnej veci javí schválenie zmieru a zastavenie trestného stíhania, pretože daný postup nepredstavuje tvrdší postih páchatel'a, ktorý je v skúšobnej dobe, ale jeho zvýhodnenie, čo neposkytuje účinnú ochranu spoločnosti. Inštítút schválenia zmieru a následného zastavenia trestného stíhania je namieste v prípade skutočne ojedinelého zlyhania páchatel'a, čo nie je splnené v prípade obvineného, ktorí je v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a svojim ďalším protiprávnym konaním predložil dôkaz nielen o zlyhaní jeho. prevýchovy, ale aj výstrahu pre prísnejšie zabezpečenie ochrany spoločnosti. Som toho názoru, že schválenia zmieru a zastavenie trestného stíhania nie je dostatočným odstrašením páchatel'a, aby sa v budúcnosti vyvarovali páchania trestnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T 44/2016 zo dňa 30.06.2017 o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.“

K dôvodom sťažnosti sa vyjadril obžalovaný K. C., ktorý prioritne dal do pozornosti, že k spáchanému skutku sa priznal, svoj čin oľutoval, poškodenej spoločnosti nahradil škodu a spravil všetko pre to, aby mohol byť zmier schválený. Ďalej uviedol: „...S uznesením súdu o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania voči mojej osobe, ale najmä s odôvodnením predmetného uznesenia sa v plnej miere stotožňujem a považujem toto rozhodnutie za správne. Správne sa mi vidí v tom, že podľa súdu bol takýto postup dostatočný a to najmä vzhľadom na závažnosť spáchaného trestného činu. Súd mal k dispozícii moje záznamy z registra trestov, ako aj moje priestupkové previnenia, ktorých som sa v minulosti dopustil. Napriek tomu nepovažoval za potrebné potrestať ma v danej veci nepodmiennečným trestom odňatia slobody. V tejto súvislosti sa podľa môjho názoru nemôže súd pri ukladaní trestu len odvolávať na to, že mám uložený podmiennečný trest odňatia slobody, ale mal by objektívne zhodnotiť aký trestný čin bol spáchaný, zvážiť jeho závažnosť a najmä vyhodnotiť aký negatívny dopad to bude mať na verejný záujem, ktorý v tomto mojom prípade nebol nijako ohrozený. Poškodenej spoločnosti som škodu uhradil, táto súhlasila so schválením zmieru a nikto iný nebol mojim konaním poškodený ani ohrozený. Som si vedomý toho, že som sa uvedeného trestného činu dopustil v skúšobnej dobe, ale nemyslím si, že je správny názor prokurátora, aby obvinení s podmiennečne uloženým trestom odňatia slobody boli zakaždým kategoricky odsúdení na nepodmiennečný trest odňatia slobody len čo sa dopustia menej závažnej trestnej činnosti, ktorej som sa v tomto prípade dopustil aj ja. Takisto je podľa môjho názoru potrebné vziať do úvahy aj trestný čin, za ktorý som bol podmiennečne odsúdený, nakoľko sa nejedná o trestný čin, ktorým by som spôsobil niekomu ujmu na zdraví alebo ohrozil niekoho život alebo zdravie. Pre spoločnosť preto v tomto zmysle nebezpečný nie som. Navyše, ako som uviedol, trestnú činnosť nepácham a snažím sa viesť riadny život. Tento trestný čin, ktorý som spáchal som oľutoval a s trestnou činnosťou nebudem v budúcnosti pokračovať, je to pre mňa dostatočné ponaučenie a práve naopak, dostatočne ma to odstrašuje od páchania ďalšej trestnej činnosti. Nepodmiennečný trest odňatia slobody by mal byť zakaždým uložený ako posledná možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov.

Vzhľadom k uvedenému mám za to, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, práve naopak, stotožňujem sa s odôvodnením okresného súdu, podľa ktorého boli všetky podmienky na uzavretie a schválenie zmieru splnené a že s prihliadnutím na moju osobu, povahu, spôsob spáchania trestného činu, najmä jeho závažnosť a mieru akou bol dotknutý verejný záujem, považujem takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci.“

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku ako nadriadený orgán preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu sťažnostný súd zistil nasledovné skutočnosti:

Okresnou prokuratúrou Malacky bola pod sp. zn. 2Pv 104/16/1106-13 dňa 24.08.2016 podaná na obžalovaného K. C. obžaloba pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe opísanom vyššie v tomto rozhodnutí.

Vec bola na okresnom súde zapísaná pod spisovú značku 3T/44/2016. Dňa 29.09.2016 samosudkyňa okresného súdu vydala vo veci trestný rozkaz č.k. 3T/44/2016-129, ktorým obžalovaného uznala vinným na podklade podanej obžaloby a uložila mu trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace, na výkon ktorého ho zaradila do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zaviazala ho na náhradu škody poškodenej organizácii, ktorú zároveň so zvyškom nároku na náhradu škody odkázala na občianske súdne konanie.

Dňa 27.10.2016 poškodená organizácia - I. W. s.r.o. so sídlom Z. XX, D. doručila súdu žiadosť o schválenie zmiery, dňa 30.03.2016 žiadosť o zastavenie trestného stíhania a dňa 28.10.2016 obžalovaný doručil súdu odpor proti trestnému rozkazu.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.02.2017 bolo rozhodnuté o odročení hlavného pojednávania s tým, že vec bude predložená probačnému a mediáčnemu úradníkovi okresného súdu a samosudkyňou bol dňom 21.02.2017 vydaný pokyn na vykonanie mediácie.

Vychádzajúc z mediáčnej správy spracovanej dňa 26.04.2017 samosudkyňa v predloženej trestnej veci vydala napadnuté uznesenie a svoje rozhodnutie odôvodnila nasledovne: „Preskúmaním obžaloby a obsahu spisu samosudkyňa dospela k záveru, že obvinený K. C. sa dopustil prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, pričom ide o prečin za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s trestnou sadzbou až jeden rok, teda horná hranica trestu odňatia slobody pri tomto prečine neprevyšuje hornú hranicu uvedenú v ustanovení § 220 ods. 1 Tr. poriadku, teda päť rokov. Dňa 13.04.2017 uzavreli obvinený K. C. a zástupca poškodenej spoločnosti I. W., s.r.o. Zmier podľa § 220 a nasledujúce Tr. poriadku. Z obsahu zmieruje zrejme, že obvinený slobodne, vážne a určito vyhlásil, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný a poškodenej spoločnosti nahradil škodu vo výške 460,- €, ktorú požadoval poškodený za škodu spôsobenú mu vyššie uvedeným trestným činom. Obvinený zároveň dňa 16.05.2017 zložil na účet Okresného súdu Malacky č. účtu I VS XXXXXXXX peňažnú sumu na všeobecne prospešné účely vo výške 150,- €, vedenú pod položkou DI3 1/2017. Uvedená peňažná suma 150,- € bude poukázaná štátu na peňažnú pomoc obetiam trestnej činnosti. Účelom zmiery má byť predovšetkým dohoda a urovanie vzájomných vzťahov medzi obvineným a poškodeným pri skutkoch protiprávneho charakteru, ktorých závažnosť je menšia vo vzťahu k záujmom chráneným Trestným zákonom. Obvinený splnil všetky podmienky stanovené Trestným poriadkom pre uzavretie a schválenie zmiery, pretože sa priznal k spáchaniu skutku, nahradil poškodenému škodu, ktorá bola činom spôsobená a zložil peňažnú sumu určenú na všeobecne prospešné účely. Schválenia zmiery sa domáhal aj poškodený subjekt. Súd preto s prihliadnutím na osobu obvineného, ktorý uhradil škodu poškodenej spoločnosti ešte v priebehu prípravného konania nad rámec požadovanej sumy, povahu a závažnosť spáchaného prečinu, spôsob spáchania skutku a mieru akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem považuje uzavretie a schválenie zmiery za dostačujúce na prevýchovu páchatel'a a účinnejšie z pohľadu ochrany práv poškodeného. Súd má za to, že peňažná suma určená na všeobecne prospešné účely nie je zrejme neprimeraná závažnosti spáchaného trestného činu a vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného a na jeho osobné a majetkové pomery považuje takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd rozhodol o schválení zmiery a zastavení trestného stíhania tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.“

Podľa § 220 Tr. poriadku platí

(1) V konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného a poškodeného rozhodnúť o schválení zmiery a zastaviť trestné stíhanie, ak obvinený

a) vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a určito,  
b) nahradil škodu, pokiaľ bola činom spôsobená, alebo urobil iné opatrenia na náhradu škody, alebo inak odstránil ujmu vzniknutú trestným činom, a  
c) zloží na účet súdu a v prípravnom konaní na účet prokuratúry peňažnú sumu určenú konkrétnemu adresátovi na všeobecne prospešné účely, a táto peňažná suma nie je zrejme neprimeraná závažnosti spáchaného trestného činu a vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného a na jeho osobné a majetkové pomery považuje takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci.

(2) Schváliť zmier podľa odseku 1 nemožno, ak

a) trestným činom bola spôsobená smrť osoby,

b) je vedené trestné stíhanie pre korupciu, alebo

c) je vedené trestné stíhanie proti verejnému činiteľovi alebo zahraničnému verejnému činiteľovi pre trestný čin spáchaný v súvislosti s výkonom ich právomoci a v rámci ich zodpovednosti.

a/ vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne,

b/ nahradil škodu, ak bola činom spôsobená, alebo s poškodeným o jej náhrade uzavrel dohodu alebo urobil iné potrebné opatrenia na jej náhradu, a

c/vzhľadom na osobu obvineného, s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu možno takéto rozhodnutie považovať za dostačujúce.

Nadriadený súd dôsledne preskúmajúc nielen napadnuté uznesenie okresného súdu, ale aj odôvodnenie sťažnosti podanej prokurátorom, konštatuje, že sťažnosť je opodstatnená a na dôvody v nej uvádzané nemožno neprihliadať.

K úvahám, ktoré viedli okresný súd k rozhodnutiu aplikovať inštitút zmieru podľa § 220 Tr. poriadku a následne zastaviť trestné stíhanie obžalovaného K. C., je nutné uviesť, že v rámci týchto úvah nebola dostatočným spôsobom zohľadnená otázka, či takéto rozhodnutie je dostačujúcim vzhľadom k osobe obžalovaného.

Nadriadený súd zastáva názor, že okrem podmienok striktné uvedených v ustanovení § 220 Tr. poriadku pod písmenami a/ až c/ je nutné posudzovať aj samotnú osobu obžalovaného, jeho osobné a majetkové pomery a zároveň zodpovedať otázku, či je možné takýto spôsob rozhodnutia považovať za dostačujúci.

Vo všeobecnosti je možné uviesť, že osoba obvineného v podstate spoluurčuje aj závažnosť činu, avšak významným je aj zohľadnenie a posúdenie z hľadiska, či sa jedná o páchatel'a mladistvého, vo veku blízkom veku mladistvým, či ide o prvotrestaného páchatel'a, alebo o recidivistu, ale aj so zreteľom na jeho správanie pred spáchaním činu a po jeho spáchaní, ktoré otázky neboli zo strany súdu prvého stupňa vôbec posúdené, rozobraté a vyhodnotené a z pohľadu naznačeného je potrebné dať za pravdu okresnému prokurátorovi a stotožniť sa s argumentáciou, ktorú prezentuje v dôvodoch sťažnosti.

V nadväznosti na uvedené, k osobe obžalovaného K. C., je z odpisu z registra trestov zistiteľné, že bol sedemkrát súdne trestaný, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby trestaný nebol.

Čo sa týka zvyšných odsúdení, významným sa javí odsúdenie Okresným súdom Malacky, z ktorého je zistiteľné, že rozsudkom sp. zn. 2T/21/2014 z 09.06.2014 bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov s probačným dohľadom do 09.06.2019!

I napriek tomu, že aktuálne skúšobná doba vyššie uvedeného odsúdenia trvá, obžalovaný bol odsúdený pre ďalšiu trestnú činnosť, i keď cudzozemským súdom- Okresným súdom Břeclav sp. zn. 2T/19/2015, je možné na toto odsúdenie v súlade s § 7b ods. 2 Tr. zákona prihliadať a túto skutočnosť hodnotiť v neprospech obžalovaného.

Z registra trestov tiež vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 29T/45/2015 z 22.10.2015 bol uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/128/2016 z 20.12.2016, právoplatným 30.12.2016 bol uznaný vinným zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a v oboch prípadoch

bolo aplikované ustanovenie § 44 Tr. zákona a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu práve vzhľadom na odsúdenie sp. zn. 2T/21/2014, z čoho možno usudzovať, že trestná činnosť bola spáchaná v súbehu a zjavne spáchaná pred odsúdením vo veci sp. zn. 2T/21/2014, ktorá skutočnosť však nebráni vyhodnoteniu osoby obžalovaného a konštatovaniu, že sa u neho prejavujú sklony k páchaniu trestnej činnosti, nakoľko ani predchádzajúce odsúdenia a uložený trest s odkladom na skúšobnú dobu do 09.06.2019, nezabránili obžalovanému dopustiť sa ďalšieho protiprávneho konania obsiahnutého v skutkovej vete podanej obžaloby.

Na podklade uvedeného potom nemožno skonštatovať, že spôsob rozhodnutia, ku ktorému dospel prvostupňový súd (schválený zmier a následne zastavené trestné stíhanie) je možné považovať za dostačujúci, nakoľko osoba obžalovaného K. C., neoprávňuje prijať takýto záver.

Krajský súd sa prikláňa k argumentácii a úvahám okresnej prokuratúry aj v súvislosti s posúdením ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zákona a s názorom uvádzaným v odôvodnení sťažnosti v tomto smere, sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje a tento si osvojuje.

Riadiac sa uvedenými úvahami, odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a vec vrátil okresnému súdu, aby v nej znovu konal a rozhodol zohľadniac a akceptujúc právny názor obsiahnutý v tomto rozhodnutí.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.